

Nr.10. d. 31.januar 2024

Velkommen til seniorgruppens tiende Nyhedsbrev

Seniorgruppen er en gruppe under Fransklærerforeningen, som gerne vil bidrage til, at seniorer med fransk som fag finder sammen om fælles interesser for fransk sprog og kultur.

Vi udsender årligt 2 nyhedsblade, som er lige til at printe ud. Med mobiltelefonen kan I her hurtigt scanne jer frem til vore nyhedsbreve, planlagte fællesaktiviteter og aktivitetsforslag.

Vore Nyhedsbreve	https://fransklaererforeningen.weebly.com/nyhedsbreve.html	
Vore planlagte fælles aktiviteter for seniorer	https://fransklaererforeningen.weebly.com/faelqllles-aktiviteter-for-seniorer.html	
Liste over øvrige forslag til aktiviteter	https://fransklaererforeningen.weebly.com/andre-aktiviteter.html	

Disse nyhedsbreve vil fx indeholde:

- en hilsen fra Fransklærerforeningens forperson
- et indlæg fra en pensioneret kollega
- et aktuelt indlæg om Frankrig eller fransktalende lande
- kulturmøder
- mødet med litteraturen
- nyt fra læsehjørnet
- nyt fra læsekredsen
- annoncering af seniorgruppens planlagte fællesaktiviteter
- aktiviteter og franske arrangementer, som man selv kan opsøge
- tips til seniorer
- mindeord

Seniorgruppen planlægger mindst 2 årlige specielle fællesaktiviteter for seniorgruppen i henholdsvis København og Aarhus / Fyn, som man kan melde sig til.

En koordinator fra seniorgruppen eller et bestyrelsesmedlem fra Fransklærerforeningen vil deltage i disse aktiviteter, som vil blive annonceret i nyhedsbrevene og på vores hjemmeside.

Koordinatorer for seniorgruppen og redaktionsansvarlige for dette Nyhedsbrev er:
 Frank Filip Østergaard (tidl. formand for Fransklærerforeningen)
frank.filip.oestergaard@gmail.com
 Ulla Pedersen (tidl. ansvarlig for foreningens kursusafdeling)
uppedersen@gmail.com

Deadline for indlæg til nyhedsbrevet: Forår: 18. januar / Efterår: 18. august

En lille hilsen fra Redaktionen af Nyhedsbrevet til seniorerne

Kære seniorer i Fransklærerforeningen

Så er vi klar med Nyhedsbrev nr. 10 til Fransklærerforeningens seniorer.

Denne gang vil vi fra redaktionens side gerne gøre opmærksom på, at fransklærere efterhånden er en mangelvare. Det hænder ofte, at jeg og medlemmer af Fransklærerforeningens bestyrelse bliver kontaktet af en skole eller af et gymnasium, som ikke kan skaffe en fransklærer.

Det er nye tider, og det er desværre sådan, at man rundt omkring i landet nedlægger franskhold, fordi man ikke kan skaffe en fransklærer eller en fransklærervikar.

Det synes vi er synd for vores fag, som i forvejen er ramt af dalende interesse fra elevernes side, når de skal vælge sprogfag.

Derfor vil vi opfordre jer seniorer til at overveje at træde til og tilbyde jeres hjælp med et eller flere holds undervisning, hvis I har lyst til at undervise endnu. Det kan fx være et kortere vikariat i forbindelse med en lærers sygdom.

Hvis man siger ja til at blive vikar, har man krav på den løn, som man fik, inden man blev pensioneret, hvilket vil sige løn for antal hold + ens anciennitet + de tillæg, man havde optjent på sit tidligere ansættelsessted. Endvidere skal man have udbetalt det beløb, som pensionen udgør af ens løn, medmindre man beder om at få det indsat på en pensionsopsparing (16,8 %). Desuden skal optjente feriedage/feriepenge udbetales ved sidste lønudbetaling.

Det siger sig selv, at man ikke skal gøre det for lønnens skyld, men af lyst, så hvis det har jeres interesse, kan I henvende jer til nyhedsbladets redaktion pr. mail. Så vil vi nemlig oprette en vikarliste, som vi kan henvise til, når vi får henvendelse fra gymnasier og skoler, som mangler en fransklærer.

Skriv til

Ulla Pedersen: uppedersen@gmail.com

Frank Østergaard: frank.filip.oestergaard@gmail.com

Kirsten Kirkelund har pt. et vikariat, som jeg har bedt hende om at berette lidt om nedenfor.

Husk at vi stadigvæk meget gerne vil have jeres mening om Nyhedsbrevene og nye ideer til, hvad vi kan bringe i Nyhedsbrevene, da vi gerne vil prøve på at imødekomme jeres behov. Det ville også være fantastisk, om I ville skrive til os, hvis I har lyst til selv at skrive en lille nyhedsartikel, en rejseartikel eller lidt om jeres pensionistliv i Nyhedsbrevet, og også gerne, hvis I har en idé til en fælles aktivitet.

Mange hilsner fra Ulla Pedersen og Frank Østergaard

Fransklærerforeningen

Artikel af: Kirsten Kirkelund

Tidligere ansat ved Ribe Katedralskole

Lektor i fransk, spansk og idræt

Tidligere ekstern Lektor på DPU

Tidligere censor på Læreruddannelsen

Tidligere medlem af Fransklærerforeningens bestyrelse

Pensionist i arbejde

I dag har jeg skema fri. Jeg er i gang med at forberede mig til i morgen. Første gang med en 3.g fransk begynder sprog. Jeg er deres 3. fransklærer i år! Det er en udfordring for dem og også for mig. De har ikke skrevet skriftlige opgaver i efteråret, så de har meget at lære

endnu. Der mangler også et frankofont emne. Her kommer de til at arbejde med Québec. Udover dem har jeg også en 2.g og en 1.g. Jeg er den eneste fransklærer på skolen. Deres faste lærer er på barselsorlov.

Hvorfor arbejder jeg så igen i en alder af 72 år? Det er et godt spørgsmål.

Jeg har undervist i fransk siden jeg var 21 år. På alle tænkelige niveauer. Som folkeskolelærer (læreruddannelse 1974) som gymnasielærer (fransk, idræt, spansk 1985) som ekstern lektor på DPU, dengang Danmarks Lærerhøjskole, med efteruddannelse af folkeskolelærere på toårige kurser, så de fik kompetence til at undervise i fransk i Folkeskolen, på Ribe Statsseminarium på læreruddannelsen og mange andre ting, herunder fagligt arbejde i Fransklærerforeningen og så ikke mindst næsten 30 år på Ribe Katedralskole, samtidig med alt det andet. Så jeg har nok prøvet, hvad jeg kunne i et arbejdsliv. Og jeg har kunnet lide det. Især kommunikationen og formidlingen til deltagerne.

I de senere år har vi set, at fransk er i tilbagegang. Det er noget, som har været i gang i hele min tid som lærer, men på det sidste synes jeg, at det er blevet meget værre. Der er ofte kun én lærer på et gymnasium, og de står meget alene. Heldigvis har Fransklærerforeningen igangsat en mentorordning for at hjælpe til. Samtidig har man kunnet se, at det mange gange er svært at rekruttere lærere, især til mere fjerntliggende områder, men også de større byer har haft svært ved at finde lærere. Så nu bliver der ansat studerende og også pensionister ligesom mig.

Jeg har ikke søgt jobbet, jeg blev spurgt, om jeg ville hjælpe fra midt november og frem til sommerferien. Jeg er også blevet spurgt tidligere, men har takket nej. Men omvendt har jeg meget svært ved at se, at franskfaget mister status. Min familiære situation er også sådan, at begge mine børn bor langt væk, den ene helt i Singapore. Så jeg kommer ikke bare en enkelt dag og passer børnebørn. Jeg har gang i mange aktiviteter, så det er ikke det, der mangler. Men jeg havde svært ved at sige nej på grund af fagets situation. Desuden har jeg altid elsket kontakten til eleverne. Så derfor sagde jeg ja.

Og eleverne er stadig som elever er. Åbne, ivrige, nysgerrige, som regel glade, optagede af mange ting, også andet end skolearbejde. Men jeg må sige, at de elever, jeg har, er yderst søde og særdeles høflige. De siger tak for i dag, skal vi synge i morgen, vi vil gerne udsmykke lokalet, skal vi også have dig næste år (med forventning i stemmen), kan vi også komme på studietur. Så jeg kan godt lide det. Det er livsbekræftende, og jeg synes, at jeg stadig har meget at give igen. Jeg tænker meget over, hvordan jeg tilgår opgaverne, så de får de bedst mulige forklaringer. Jeg var da også lidt spændt på, hvad de ville sige til at skulle have en pensionist. Men de har slet ikke reageret. Jeg tror, de går mere op i, hvordan relationer bliver til. Mit lille barnebarn på snart 10 år fra Singapore sagde til mig 'you look so young, mormor', så det beroligede mig lidt. Jeg tror også, at det er mest afgørende, at man viser eleverne tillid og respekt.

Selvfølgelig er det også en udfordring. Jeg har lige skullet sætte mig ind i de nyeste ændringer i forhold til da jeg forlod gymnasieskolen. Men det går. Ellers spørger jeg mig for. Mine nye kollegaer er meget imødekommende. Jeg føler mig hjemme blandt dem. Ledelsen har også modtaget mig rigtigt godt både menneskeligt og ikke mindst lønmæssigt. Jeg har endda været på et kursus! Desuden har jeg en tidligere kollega, som jeg drøfter forskelligt med. Det er hun også glad for, da hun er eneste fransklærer på min gamle skole. Her hjælper jeg også lidt. Jeg skal have to udvekslings elever boende i april, når der kommer besøg fra udvekslingsgymnasiet i Château-Gontier.

Så med de ting, der foregår arbejdsmæssigt, har jeg det godt i den næste tid tilbage på arbejdsmarkedet. Det kunne andre også prøve. Det kan anbefales.

En hilsen fra Fransklærerforeningens forperson

Af Iben Schneider

*Lektor i fransk og engelsk
Forperson for Fransklærerforeningen*

*CLIL (Content and Language Integrated Learnings)
project specialist
Innovation in language teaching specialist
Copy writer
Certified translator and HR specialist*

Kære seniorer,

Très bonne année de ma part à toutes et à tous dans notre fraction de seniors! Jeg håber, I nyder livet og kommer hinanden ved, når der opstår behov herfor. Fra min stol kan jeg, ikke overraskende fortælle, at kampen for franskfaget fortsætter, nu med fagtrængsel og kunstig intelligens som lokomotiv for debatten om sprogfagernes relevans i skolen.

Nedlægninger i grundskolen uden økonomisk årsag

Der er forskellige opfattelser af, om franskfaget i Folkeskolen er for nedadgående eller ej. På trods af besparelse på folkeskoleområdet, har antallet af folkeskoler, der udbyder franskfaget, efter sigende, altid ligget på omkring 250. Det er dog faldet til 248 nu, og det Nationale Center For Fremmedsprog har tidligere gjort opmærksom på, at fransk kun udbydes på en femtedel af landets folkeskoler, hvoraf langt de fleste ligger øst for Storebælt og i storbyerne.

Når man tænker over det, så er det virkelig mange folkeskoleelever, der har tysk i folkeskolen – helt konkret taler vi jo om fire femtedele. Hvis man sætter det i perspektiv, kan man jo spørge, hvordan det giver mening i et lille land som Danmark, at fire femtedele af nationens folkeskoler ikke har mulighed for at stifte bekendtskab med andre sprog- og kulturområder end de engelske og tyske, før de kommer i gymnasiet. Og hvor demokratisk er det?

Men nu sker der også det, at en skole i det nordvestlige hovedstadsområde, dvs. i Ballerup, efter sigende, nedlægger franskundervisningen, på trods af efterspørgsel fra eleverne. Og samtidig har vi en skoleleder, Marco Damgaard, fra skolen i Tingbjerg, altså i samme område af landet, som har været ude og stille spørgsmålstegn ved, at vi fortsat har tysk- og franskundervisning i folkeskolen. Marco Damgaard er desuden byrådsmedlem i Herlev Kommune for Socialdemokratiet og sidder i Rådet for børns læring i Børne- og Undervisningsministeriet, som rådgiver Børne- og Undervisningsministeren, skal det lige nævnes. Hvis vi fjerner sprogfagene, bliver der mere plads til læring, fordybelse, praksisfaglighed, tværfaglighed, leg, trivsel og dannelse, skriver han i et indlæg i Skolemonitor.

Det er der heldigvis flere modsvar til fra Både NCFE og fra flere tunge sprogprofiler her i landet, som har udarbejdet et fællesskriv. Begge forklarer sprogfagernes relevans i folkeskolen, og en helt tredje skriver faktisk, at problemet i folkeskolen er, at man har villet for meget siden folkeskolereformen, og at det ville være forkert at begynde at slette skolefag for at råde bod på en folkeskole, der er ved at briste i mål og krav til, hvad den skal.

Nye eksamensformer pga. Artificial Intelligence (AI)

Men der fjernes mål i folkeskolen, og man arbejder på forsøgsplan med gruppeeksamen i tysk og fransk til mundtlig eksamen. Også den skriftlige eksamen er under udvikling pga. AI-udfordringerne med snyd. Her skal eleverne i første del skrive i et tekstområde, hvor man ikke kan copy-paste noget ind eller bruge stave- og grammatikkontrol, og censor skal vurdere sproget ud fra et kommunikativt sprogsyn. Det er en restriktiv tilgang i forhold til anvendelse af AI, og på gymnasieplan er der også et forsøg i gang i spansk for skriftlig eksamen, men her udvikler man både en restriktiv afprøvningsmodel og én, hvor man kan inddrage AI. Det sidste

lægger op til, at vi underviser eleverne i, hvordan de kan anvende sprogteknologiske redskaber efter gymnasiet og på en arbejdsplads, især hvis der ikke kun evalueres på produkt, som vi er vant til, men også på proces.

Fælles mundtlig og skriftlig eksamen?

Men hvorfor ikke kaste det helt op i luften og udarbejde en eksamensform, hvor både det mundtlige og skriftlige indgår og kigge til folkeskolen, hvor der laves forsøg med gruppeeksamen? Eleverne arbejder jo sammen i den daglige undervisning, og det kommer de også til ude på arbejdsmarkedet. anbefalingerne fra eksamenskommissionen for gymnasiet, ledet af tidligere formand for Danske Gymnasier, Birgitte Vedersø, kommer med deres færdige anbefalinger vedr. AI i foråret – det bliver spændende at se, hvad de kommer frem til, og hvordan tingene udvikler sig herfra.

Amicalement,

Iben Schneider

Forperson for Fransklærerforeningen

Om seniorlivet

Dette er et fast indlæg i Nyhedsbrevet, hvor en pensioneret fransklærer fortæller lidt om sin seniortilværelse på godt og på ondt.

Skriv endelig en mail til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com, hvis du har lyst til at skrive en beretning fra dit seniorliv til et af nyhedsbrevene. Husk at give din beretning en overskrift og medsend et billede.

Indlæg nr. 9

Af: Peter Odel

Mine fag er fransk og dansk.

Tidligere ansat som lektor ved Lyngby HF og VUC samt Ballerup VUC.

Jeg har siddet i Fransklærerforeningens bestyrelse, hvor jeg blandt andet var redaktør af FranskNyt og kursusarrangør.

Har desuden medvirket som underviser ved midtvejskurserne i pædagogikum og har udgivet lærebøger til franskundervisningen

Om at blive pensionist...

For nylig blev jeg kontaktet af Frank Østergaard og spurgt om jeg ville skrive til Fransklærerforeningens "Seniornyt" om, hvordan jeg lever som pensionist, og hvordan jeg har opfattet overgangen til seniorlivet.

Spændende opgave synes jeg, for det har jo tvunget mig til nogle overvejelser om mit liv - også tilbage i tiden, for pensionisttilværelsen i forhold til hvad.... 😊

Som mange pensionister bruger jeg meget tid på mine børnebørn...

Et arbejdsliv med mange skift..

Umiddelbart forestillede jeg mig ikke det store besvær ved overgangen. Mit arbejdsliv har været præget af en del skift, hvor jeg nysgerrigt har kastet mig ud i nye udfordringer uden altid helt at vide, hvor de ville føre mig hen. Skulle det samme ikke gælde pensionisttilværelsen? Ville jeg ikke få en frihed til at gøre ting der ikke tidligere havde været mulige, så længe jeg havde kræfterne..., winwin..? 😊

Jeg kunne gå på pension i 2015, hvor jeg blev 65, men ventede til 2019, fordi jeg havde mange spændende arbejdsopgaver som jeg følte udviklede mig. Da jeg gik af, havde jeg

uafbrudt haft fast stilling i den danske gymnasieskole i 44 år, først på VUC i Ballerup, senere i Lyngby...

I 2010, tror jeg det var, skete et stort skift for mig. Jeg holdt op med at undervise i fransk! Det var en vanskelig beslutning, for mit arbejdsliv og undervisning har hele vejen været båret af en dybfølt kærlighed til og fascination af Frankrig og fransk sprog...

I en del år havde jeg primært undervist fransk a-niveau på enkeltfag på VUC Lyngby og havde på flere hold de samme elever år efter år. De havde læst alt, hvad vi havde i bogkælderens. Pludseligt kunne vi på VUC ikke længere få tilskud til den form for sprogundervisning.

Selv om jeg tit fagligt måtte op at stå på tæer ("Skal vi ikke læse den nye Houellebecq" 😊), og at jeg nød denne faglige udfordring der holdt mig på dupperne, havde jeg længe overvejet at skifte til noget andet, noget der for mig var vigtigere end at undervise hovedsageligt midaldrende akademikere med stort personligt overskud. Hvis jeg skal være helt ærlig, var jeg også ved at være træt af aftenundervisning...

Nu kom anledningen. Vi var 10 fransklærere på Lyngby HF og VUC der skulle have timer, og hele aftenafdelingen blev så at sige lukket ned. Jeg har bifag i dansk og tilbød derfor at gå ind som dansk- og klasselærer på det toårige hf og i udbygningen af en afdeling for fjernundervisning. Nye udfordringer! - De sidste ni arbejdsår som danskunderviser underviste jeg således ikke i fransk (men beskæftigede mig med faget på anden vis). Det var naturligt for mig at jeg med mine nye opgaver fokuserede på internetbaseret undervisning, diverse programmer og de nye e-bøger. I fjernundervisningen opbyggede jeg et system til læring, og mange af de erfaringer jeg fik, bragte jeg med over på det to-årige hf. Hvordan kunne jeg få vores ikke altid særligt læsevante elever her til at forberede sig hensigtsmæssigt? Svaret for mig blev principper og metoder fra "flipped learning" som jeg kom til at gå meget op i, læste om og afprøvede. Arbejdet havde stor bevågenhed på min

skole og mundede bl. a. ud i, at jeg - og en gruppe andre lærere - i 2016 fik bevilget en uges kursus på universitetet i Bergen, hvor de er langt fremme på dette område.

Glade undervisere fra Lyngby HF og VUC på efteruddannelse i Bergen

Så skete det! jeg gik på pension i 2019

Da jeg endelig i 2019 gik på pension, var spørgsmålet selvfølgelig "hvad så nu"?

I starten efter sommerferien i 2019 gik jeg hver dag op på mit arbejdsværelse, gik ind på skolens intranet og fulgte med i alt, hvad der foregik. Undertiden ved indkaldelse til møder, tænkte jeg at jeg skulle med, for det her vidste jeg jo en masse om... 😊 - Pludselig en dag var jeg koblet af intranettet, og min arbejdsmail fungerede ikke længere. Nu var jeg for alvor pensionist, så...?

Jeg har altid været fascineret af oplevelser og input væk fra hverdagen, af anderledeshed, fremmede kulturer, af at mennesker griber tilværelsen an på en anden måde end jeg kender til af at man kan mærke historiens vingesus, folks stolthed over deres tilværelse. Den fascination lå til grund for min oprindelige måske lidt romantiserede kærlighed til Frankrig. Senere har jeg rejst ganske meget andre steder - f.eks. i Østen, hvor jeg eksempelvis i Laos har mødt mennesker der lever i harmoni og er tilfredse med et enkelt liv uden på nogen måde at misunde vestlig materiel livsstil...

Kunne vi tage rejselivet op igen..? - Tjah.. - Vi havde i 2005 bygget et dejligt sommerhus som både vi og resten af familien havde haft stor glæde af. Min kone Regitze og jeg havde dog længe talt om at det var meget at have og holde to boliger og overvejede at sælge. En dag, da jeg var ude på en af mine løbeture i sommerhusområdet, hilste jeg som altid på to mænd som ofte stod og snakkede, mens de luftede deres hunde. Den ene sagde til mig mens jeg løb forbi "er du ikke lidt sent på den i dag..."? Jeg blev rædselsslagen! Det stod mig pludseligt klart at mit nye pensionistliv ikke skulle sande til i små daglige rutiner. Jeg skulle ud og opleve, mens jeg stadig havde kræfterne til det. Vi satte sommerhuset til salg og var så heldige at få det solgt rigtig godt.

Vi var selvfølgelig godt klar over at tiden med at rejse let rundt i verden var slut, vi måtte finde på noget andet: Salget af sommerhuset åbnede mulighed for at gennemføre en drøm jeg har haft i mange år, nemlig at købe en campingvogn, og vi havde pludselig råd til at købe en luksuøs én der bl. a. havde centralvarme, internet og ikke mindst solceller, så vi var uafhængige af strøm. En bekvem rejseform. Men drømmen var også en udfordring for mig. Jeg måtte bl. a. tage et trailerkørekort, fordi vores vogntog vejede over 3.5 tons og lære at køre med sådan en fætter. Jeg tænkte dog at det var sundt for mig at gå til eksamen i min alder og stille krav til mig selv! Jeg har jo levet alle årene af at stille krav til andre... 😊

Her fricamper vi ved en flod i et naturområde i Sydslesvig

I 2023 har vi rejst med campingvognen i cirka 3 måneder (dog inklusive 4 uger i vores timeshare-lejlighed i Dole). Det meste af tiden i Frankrig som på mange måder ændrer sig voldsomt i disse år.

Konceptet er at vi finder et sted som vi gerne vil udforske, og så cykler vi rundt og ser og smager på egnen. Vi har anskaffet to el-foldecykler der sammenfoldet kan ligge i bilens bagagerum... Og det er blevet nemt at cykle i Frankrig, mange steder er gamle indfaldsveje til byerne, gamle jernbaner mv. blevet ændret til motionsstier som man også må cykle på...

I 2024 har vi planlagt en campingtur til Bordeaux og Dordogne ud over Dole. Vi har

ikke aftalt nogen bagkant, men tager hjem, når vi synes. Desuden har vi planlagt tre uger i juli på en campingplads på Ærø. Her håber vi at få besøg af børn og børnebørn... Derudover har vi i tankerne at tage en tur næste år til Toscana. Vi får se...

Her cykler vi rundt ad små veje i det skønne Pays d'Auge i Normandiet...

Jeg er selvfølgelig klar over at pensionistlivet ikke bare er at holde evig ferie, og jeg nyder også meget at være i vores gamle hus i Helsingør, hvor vi trods alt er det meste af tiden, jeg nyder samvær med familie og venner, herunder ikke mindst børnebørn, hvor vi har en fast aftale med afhentning i børnehaven...

Regitze og jeg gik på pension samtidig. Fra hele dagen at have forskellige aktiviteter og dagsordener, skulle vi nu finde ud af at tilbringe meget mere tid sammen. Det talte vi selvfølgelig om, vi skulle ikke som små hunde tulle rundt om benene på hinanden hele dagen, men fortsat fastholde vores individuelle aktiviteter og ikke mindst projekter. Det har vi været gode til synes jeg, også når vi har været af sted længere tid i campingvognen...

I 2021 blev jeg kontaktet af min gamle skole og spurgt om jeg ville være vikar i en periode for en kollega der havde fået stress. Det stod mig med det samme helt klart at det skulle jeg ikke ud i. Jeg var et andet sted nu i livet med andre prioriteter. Min tid i gymnasieskolen var forbi... Det gælder også arbejdet med flipped learning som jeg gik så meget op i. Jeg havde tanker om at skrive noget - og halve aftaler med kolleger om at prøve materialer af i deres klasser. Det er blevet til ingenting. Her ved siden af mig på skrivebordet ligger stadig en række bøger om emnet som jeg overhovedet ikke har rørt...

Til gengæld har jeg lavet en blog på peterodel.com. Her omtaler jeg og anmelder bøger og film/serier. Jeg er mere end nogensinde bidt af fiktion. Her i december ser jeg på Goodreads at jeg i 2023 har læst 37 romaner (heraf en del franske), (i øjeblikket er jeg vild med Valérie Perrin!) - Og jeg ser mange film og serier. Jeg har desuden haft den personlige glæde at min blog bliver set af ganske mange, og jeg har fået nogle aftaler med et par små forlag om at annoncere deres nyudgivelser. Ikke noget jeg tjener penge på, men sært tilfredsstillende for mig...

Løbeholdet i Dole.

Min søn Kristian og jeg løber langs Canal-du Rhône-au-Rhin. Han har sin egen timeshare dernede.. Det er hyggeligt at løbe med Kristian, og jeg ved at det i min alder er vigtigt at holde sig i form...

Efterskrift..

Jeg skrev indledningsvis at mit arbejdsliv har været præget af mange skift. Overvejende har Frankrig og fransk sprog haft en central placering for mig, men derudover har jeg også beskæftiget mig med andet. Den ene opgave har hele vejen åbnet op for nye kontakter, nye muligheder...

Allerede da jeg var i pædagogikum, var det centralt for mig i franskundervisningen at prøve at skabe en autentisk fransk virkelighed i en dansk klasse. Jeg syntes at min egen franskundervisning havde været elitær - ikke mindst i gymnasiet. Vi havde lært hvad "dårlig samvittighed" hed på fransk, men ikke "skraldespand" eller "køkkenrulle". Jeg prøvede derfor forskellige metoder og aktiviteter af for at gøre sproget mere funktionelt til dagligt brug og vendte mig hurtigt mod levende billeder. Jeg blev glad for at undervise efter ikke mindst spillefilm (længe før internet og Youtube) og eksperimenterede med at arbejde med eksempelvis dramatisering i klasserne af enkeltscener. Dette arbejde medførte at jeg efter afsluttet pædagogikum i 1981 blev kontaktet af daværende fagkonsulent Kirsten Gersing der spurgte om jeg ville deltage i et team der skulle undervise på midtvejskurserne for kandidater i fransk. Det blev indledningen til en spændende periode i mit liv. Jeg underviste med de samme kolleger på disse kurser jeg tror i 10 år. På formøder producerede vi under megen latter undervisningsmaterialer som vi efterfølgende prøvede af på kandidaterne og fik deres feedback til. En af de andre undervisere var nyligt afdøde Birte Dahlgreen som jeg udviklede et langvarigt og meget inspirerende samarbejde med. Jeg syntes vi supplerede hinanden så godt. Vi fik kontakt til forlag, hvor vi udgav filmmanuskripter og en antologi - med forslag til aktiviteter, vi klippede/klistrede sammen med andre Fransk Nyt (ja, det gjorde man dengang!), vi hyggede os med arbejdet...

En af de største faglige oplevelser for mig skete, mens Birte og jeg arbejdede med manuskriptet til Claude Millers film "La petite voleuse". Vi havde af Gyldendal fået lov til at bruge flere sider på at udarbejde filmiske arbejdsspørgsmål end tidligere. Nu blev vi kontaktet af instruktøren Claude Miller der spurgte om han måtte komme til Danmark og se, hvordan vi arbejdede med hans film i klasserne. Han kom til Ballerup og sad i min klasse til en ganske almindelig undervisningstime, hvor han var en yderst sympatisk og aktiv deltager i undervisningen med masser af forslag og et fantastisk humør... Han blev i landet nogle dage og nåede også et par gymnasier og et kursus for fransklærere. Personligt havde jeg ham med på Louisiana som han var vild med, og vi gik en lang tur sammen ved Furesøen, hvor han fortalte om sit liv og sine film, ikke mindst sin fascination af kvinder, om at instruere

kvinder, om som mand at skrive replikker til kvinder... Vi spiste frokost sammen på en restaurant ved Furesøen hvor han havde udbedt sig et udvalg af marinerede sild som han elskede...

Senere lykkedes det at få ham til at deltage en dag i Fransklærerforeningens Sèvres-kursus, hvor jeg det år var leder. Deltagerne vil huske et veloplagt, humoristisk, charmerende oplæg om hans film og lidt om det franske filmmiljø. For mig personlig medførte kontakten at jeg fik et legat til et kursus på et universitet i Lyon, hvor man netop arbejdede med sprogundervisning med scenisk udgangspunkt i billeder, videoer og situationer.

Mens jeg sad i Fransklærerforeningens bestyrelse, påtog jeg mig at forberede og gennemføre et kursus om acadierne i Canada - denne gang i samarbejde med Dorte Fristrup. Jeg rejste til det lille fransksprogede universitet i Moncton (Nouveau Brunswick) hvor jeg mødte en helt utrolig interesse for vores projekt. Jeg fik kontakt til en række undervisere og ikke mindst forfattere der alle var nærmest lidt benovede over vores interesse for acadisk sprog og kultur. De satte alle sejl til, og da en gruppe fransklærere senere tog på kursus derovre, havde de lavet et fantastisk program for os, ligesom vi blev overvældet af boggaver fra lokale forfattere.

Men jeg havde også andre jern i ilden. Jeg blev administrativ mellemlider på min skole, hvilket betød at jeg i nogle år kun underviste et enkelt franskhold (og slet ikke dansk). Jeg blev også i en periode delvis frikøbt af Københavns Amt i et job der blev kaldt IT-ambassadør, en slags konsulentjob for amtets institutioner. Samtidig havde jeg oprettet et lille firma der tilbød kurser i pædagogisk anvendelse af internet og oplæg om fransk film bl. a., ligesom jeg flirtede lidt med forlagsverdenen som konsulent for eventuelle udgivelser i fransk.

I 2003 skete der en sammenlægning af VUC'er i Københavns Amt. VUC Ballerup blev nedlagt, og jeg kom til Lyngby. I den anledning kom jeg tilbage som underviser på fuld tid, og

det blev jeg rigtig glad for...

Til sidst vil jeg fortælle om en aktivitet som betød meget for mig gennem årene. I slutningen af 80'erne blev jeg kontaktet af en kollega på VUC i Helsingør Hardy Andersen som spurgte om jeg ville deltage i et studietursprojekt som han havde udviklet sammen med den herboende franskmand Evelyne Dumas og hendes mand Niels Johansen. Evelyne havde udarbejdet et netværk af kontakter i den lille by Les Vans i Ardèche, hvor hun kendte Gud og hver mand. Projektet gik ud på at tage med kursister til Les Vans, hvor de bl. a. en dag skulle være sammen med lokale der havde samme eller beslægtede jobs som dem selv: den danske sygeplejerske kom på besøg i et lægehus, sekretæren på rådhuset, folkeskolelæreren på en skole osv. Konceptet gik ud på at kursisterne en dag typisk to og to besøgte disse mennesker og om aftenen på fransk skrev en lille historie om deres besøg som de læste op for resten af gruppen. Men der var selvfølgelig også mange andre aktiviteter. Vi besøgte og interviewede bl. a. en eremitmunk på toppen af et bjerg, "soixante-huitards" der havde slået sig ned i en forladt landsby i en fjern dal, vi gik med naturvejleder i terrænet der kunne fortælle om alverdens planter, og hvordan de tidligere havde været anvendt...

Hardy og hans kone Anna brugte egnen til at udarbejde en række interessante videoer med interviews med mennesker om deres tilværelse i og omkring Les Vans, videoer som de på eget forlag udgav til brug i gymnasieskolen. Senere forlod Hardy VUC, men jeg fortsatte studieturene med andre kolleger og fik bl. a. kontakt til gymnasiet og nogle lærere i den nærliggende by Aubenas - men vi udnyttede også Evelynes evner til at skabe kontakter og åbne døre til at arrangere studieture andre steder i Frankrig...

Hardy og jeg fortsatte samarbejdet med bl. a. to bogudgivelser. I dag er vi begge på pension, og vi vandrer hver fredag sammen også med Hardys bror ca 10 - 15 km i skovene omkring Helsingør, hvor vi ordner verdenssituationen... 😊

Aktuelle indlæg fra Frankrig og fransktalende lande

Dette er et fast indlæg i Nyhedsbrevet, hvor vi bringer aktuelle indlæg om forhold i Frankrig og i fransktalende lande.

Skriv endelig en mail til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com, hvis du har lyst til at skrive en artikel om sådanne aktuelle forhold. Husk at give din artikel en overskrift og medsend et billede.

Artikel af Connie Pedersen

Cand. scient. pol. og cand. mag. i fransk og spansk. Hun underviser i fransk og laver undervisningsmateriale.

Hun bidrager til platformen www.franskportal.dk og udgiver relevante bøger, der kan bruges både i fransk og samfundsfag

Le président Macron : des défis et des opportunités

Le président Macron ne cesse de répéter qu'il lui reste trois ans et demi pour mener à bien les réformes en France. Mais, ses conditions de travail sont difficiles parce qu'il n'a pas de majorité absolue au parlement. L'opposition, de droite comme de gauche, en profite pour lui barrer la route.

Cependant, l'année 2024 lui donnera des opportunités de se hisser au-dessus du chaos qui règne à l'Assemblée nationale. Il présidera une grande cérémonie commémorative à

l'occasion du 80e anniversaire du Débarquement en Normandie le 6 juin 1944. En août, Paris accueillera les Jeux olympiques, et en décembre, Emmanuel Macron réouvrira la cathédrale Notre-Dame de Paris, cinq ans après un incendie spectaculaire.

Les lois controversées.

C'est avec grand peine que le président a fait voter une réforme des retraites, qui a repoussé l'âge de départ de 62 à 64 ans. La réforme a suscité des manifestations massives pendant cinq mois en début d'année 2023. Le gouvernement a remporté la bataille, mais la réforme reste impopulaire.

En fin d'année 2023, la France a adopté une nouvelle loi stricte sur l'immigration après des négociations difficiles. Les immigrants n'ont plus accès à certaines prestations sociales et les

enfants, nés de parents étrangers en France, n'obtiennent plus automatiquement la nationalité française. Le président a justifié cette mesure comme nécessaire. Marine Le Pen y a vu une victoire idéologique car sa politique a toujours été de traiter les Français de souche mieux que les étrangers.

La cheffe du parti de droite dure progresse dans les sondages. Contrairement à Macron elle peut se présenter aux élections présidentielles en 2027 et elle se prépare à sa quatrième tentative. Mais, avant cela, une compétition se profile entre le président et sa rivale de toujours aux élections européennes du 6 au 9 juin.

Élections européennes.

Les citoyens de l'Union européenne éliront leurs députés au parlement à Strasbourg en juin. La France y envoie 81 députés. Concernant ces élections, le camp présidentiel fait face à un défi. Dans les sondages, le Rassemblement national est crédité de 10 points de plus que le parti du président, Renaissance. Dans son discours du Nouvel An, le président a appelé les Français à choisir entre sa vision de l'Europe et celle de Marine Le Pen : « continuer l'Europe ou la bloquer ; poursuivre la transition écologique et productive ou revenir en arrière ; affirmer la force des démocraties libérales ou céder aux mensonges qui sèment le chaos. »

Le 80e anniversaire du Débarquement en Normandie.

En parallèle aux élections européennes, le président Macron présidera la commémoration du 80e anniversaire du Débarquement en Normandie, le 6 juin 1944. Cet événement aura une importance particulière deux ans après le retour de la guerre en Europe avec l'invasion russe en Ukraine. Il y a 10 ans, Vladimir Poutine avait assisté au 70e anniversaire aux côtés du président américain Barack Obama et de la chancelière allemande Angela Merkel. Cette année, il ne sera pas invité.

Les Jeux olympiques.

Les Jeux olympiques et paralympiques à Paris en juillet-août placeront la France au centre de l'attention, et il ne s'agit pas seulement de décrocher un maximum de médailles mais aussi d'offrir une fête qui épate le monde entier. Les jeux offriront une tribune mondiale au pays hôte et à son président avec une cérémonie d'ouverture sur la Seine, suivie par plus de quatre milliards de téléspectateurs. C'est un grand défi en termes de transport et de logement et surtout en ce que concerne la sécurité. Mais le président est confiant. « C'est une fois par siècle que l'on accueille les Jeux olympiques et paralympiques, et 2024 sera une année de fierté française », a-t-il assuré à ses compatriotes dans son discours de nouvel an.

La réouverture de la cathédrale Notre-Dame de Paris.

Le chef d'État français va tenir sa promesse de la réouverture de la Cathédrale Notre-Dame de Paris le 8 décembre 2024, après cinq ans de travaux gigantesques. Le monument a été ravagé par un incendie qui a traumatisé tous les Français et les a incités à faire des dons. Emmanuel Macron espère la présence du pape François pour cette occasion importante. La cathédrale sera alors en mesure d'accueillir 14 millions de visiteurs chaque année, soit deux millions de plus qu'avant l'incendie.

L'écologie.

Et pour finir, l'écologie. Toutes les fêtes ne peuvent pas faire oublier au Président son plus grand défi– le changement climatique. La France vient de vivre une année très chaude. Le thermomètre a dépassé les 30 degrés, et parfois même les 40 degrés à certains endroits. 2023 a été la deuxième année la plus chaude depuis 1900, après 2022. Mais ce n'est pas seulement le thermomètre qui bat des records. La France a également subi des pluies abondantes et des tempêtes surtout au nord du pays.

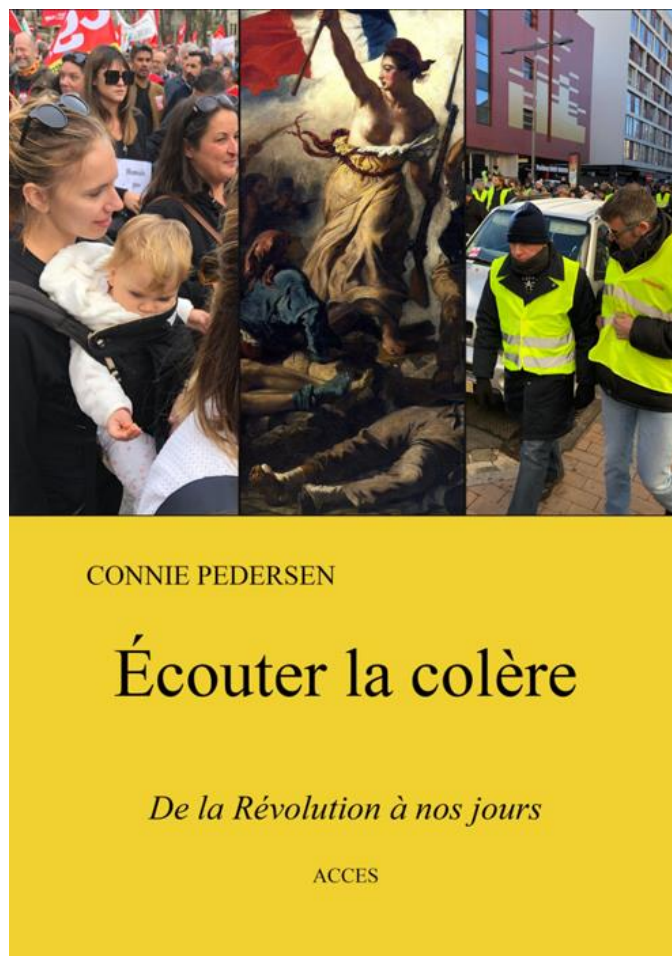

Le président s'est engagé à réduire drastiquement les émissions de gaz à effet de serre et il a promis que la France abandonnerait totalement le charbon d'ici 2027. Sa vision de l'écologie « à la française » vise davantage à inciter que de prohiber et il promet d'accompagner les ménages les plus modestes dans leur transition écologique.

- Nous devons accélérer en même temps sur le plan de la transition écologique et sur celui de la lutte contre la pauvreté, car aucun pays n'accepte de placer sa population dans l'impasse sociale et économique pour protéger la planète -, a souligné le président qui veut à tout prix éviter une répétition des émeutes des « Gilets jaunes. »

Har du fået lyst til at læse mere om Frankrig, kan seniorgruppens redaktion anbefale Connie Pedersens nyeste udgivelse:

"Connie Pedersen er cand. scient. pol. og cand. mag. i fransk og spansk. Hun har arbejdet som udenrigsjournalist bl.a. i DR. Hun bor en god del af året nær Perpignan i Sydfrankrig. Hun blogger om fransk politik på www.franskpolitik.dk, og har for nylig udgivet undervisningsbogen *Écouter la Colère. De la Révolution à nos jours* på forlaget Acces, www.acces.dk."

Kulturmøder

Dette er et fast indlæg i Nyhedsbrevet, hvor vi fremover bringer indlæg om kulturmøder med franskmænd og fransktalende i Frankrig og i fransktalende lande.

Skriv endelig en mail til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com, hvis du har lyst til at skrive en artikel om sådanne kulturmøder. Husk at give din artikel en overskrift og medsend et billede.

Artikel af: Charles-Antoine Hamel

Diplômé de l'Université de Rouen Normandie

- *Licence d'anglais (LLCE)*
- *Master de Français Langue Étrangère*

*Assistant de Français à Aarhus entre
Décembre 2022 et Mars 2023*

*Actuellement employé au service client
d'une entreprise danoise*

La France, le Danemark et leurs différences culturelles

Il y a parfois des surprises qui vous trouvent au moment où vous vous y attendez le moins. Et ce fut mon cas lorsque, de retour d'un court séjour en France pour célébrer les fêtes de fin d'année en famille, on me proposait d'écrire un article sur les différences culturelles entre la France et le Danemark.

Et je dois dire qu'après avoir passé un tout petit peu plus d'un an et un mois dans ce magnifique pays qu'est le Danemark et plus de deux ans au contact de sa culture, il m'a été tout à fait naturel d'accepter cette proposition pour (enfin !) partager mes quelques observations au sujet des danois et de leur société, et de les comparer à ce que l'on peut observer dans l'Hexagone. Des différences, il y en a ! Tant au niveau de la gastronomie, des rapports sociaux, que du monde professionnel. Chaque jour vient avec son lot de petits chocs culturels dont je ne me lasse pas de me délecter. Et cependant, lorsque l'on réfléchit un peu à ces petites différences qui séparent nos deux cultures, au niveau personnel, un danois et un français ne sont pas si éloignés l'un de l'autre : nous avons plus ou moins les mêmes priorités (sociales, économiques,...) et énormément de références communes (la mondialisation et le développement exponentiel des moyens de communication de ces vingt dernières années n'y sont bien sûr pas pour rien), l'humour est différent mais il est tout à fait possible de rire ensemble et de passer d'excellents moments. Bref, si nous cherchons à définir les différences entre la France et le Danemark, il faut s'attarder sur des éléments culturels plus importants. Nous allons donc nous attarder sur trois thèmes généraux qui ont pu et font toujours l'objet d'un étonnement quotidien de ma part. Entendez par-là que les thèmes abordés le seront d'un point de vue subjectif.

Le monde du travail

Le monde du travail est, sans aucun doute, la grande différence culturelle entre les deux pays qui font l'objet de cet article. Et notamment d'un point de vue hiérarchique qui reflète à ne pas s'y tromper l'organisation de deux sociétés organisées de deux manières tout à fait distinctes.

En France, le monde du travail est en très grande majorité caractérisé par une organisation hiérarchique formelle et des relations professionnelles à la structure définie et connue de tous. L'accent est porté sur la politesse, le respect du supérieur (dans certains cas le respect est bien sûr seulement affiché) et le «madame», «monsieur» sont souvent de mise en fonction du rapport hiérarchique ou alors de la relation sociale préétablie ou établie au travail. L'utilisation du prénom en milieu professionnel est possible si les personnes concernées se connaissent et

travaillent ensemble quotidiennement ou très régulièrement mais n'est pas la règle. Le vouvoiement est aussi de mise. Il serait très mal vu pour un nouvel employé de serrer la main de son patron un beau matin et de lui lancer un «Tu vas bien ?» enjoué. Cela aurait pour résultat un malaise palpable dont tout le monde se souviendrait et qui ferait pendant bien longtemps un sujet de conversation de choix autour de la machine à café.

D'un autre côté, ici au Danemark, le monde du travail adopte une approche des plus écontractées. L'organigramme au travail est perçu comme étant parfaitement plat. Cette organisation hiérarchique semble être bien plus tournée vers le travail en tant que collectif qui agit pour un objectif commun (c'est aussi le cas en France, pour sûr, l'objectif commun n'y est pas inexistant) et les relations professionnelles ne montrent aucune forme de formalité et tendent même vers une certaine forme de convivialité. Ici, les employés d'une entreprise s'appellent volontiers par leur prénom et le vouvoiement est remplacé par le «Du» danois (le vouvoiement danois est une exclusivité royale que l'on accorde pas à ses collègues, comme vous le savez), ce qui permet, à mon sens, de créer une communication plus directe et véritablement ouverte.

Pour finir sur ce thème, j'aimerais mentionner l'une de ces différences culturelles qui m'a marqué à mon arrivée au Danemark et qui continue de me marquer aujourd'hui en tant qu'employé d'une entreprise danoise. Et cette différence culturelle n'est autre que la pause déjeuner. Non pas les menus proposés, non, je ne critiquerai pas la cuisine danoise que je trouve délicieuse. Mais plutôt le temps accordé à la pause déjeuner au Danemark comparé à celui accordé en France. Je dois dire que je n'ai toujours pas réussi à m'adapter aux trente courtes minutes frénétiques qui composent la pause du midi danoise. Alors que j'ai toujours été habitué à la fameuse pause d'une heure en France, qui permet à la fois de déguster un délicieux repas mais aussi d'en débiter la digestion avant de retourner à son poste de travail, somnolent après avoir avalé le contenu d'une assiette aussi copieuse que gourmande.

Plusieurs décennies seront certainement nécessaires pour faire le deuil de ces trente minutes manquantes à mes pauses du midi.

Les relations sociales

On ne saurait parler de différences culturelles sans mentionner un aspect parfaitement crucial des relations sociales au Danemark : la confiance. Cette confiance que tous les danois semblent s'accorder inconditionnellement et qui a tout l'air de former une sorte de socle fondamental pour l'entièreté de la société danoise. Au niveau professionnel dans un premier temps, dans le contexte décrit précédemment où tout un chacun peut prendre part entière dans le processus de prise de décision sans distinction hiérarchique. Puis sur le plan personnel, où la confiance se présente sous plusieurs formes. Et c'est la forme «publique» de cette confiance au niveau personnel, si l'on peut l'exprimer ainsi, qui constitue peut-être le plus gros choc culturel pour un français nouvellement arrivé au Danemark. Un vélo cadencé n'est rien d'autre qu'une rareté sur le sol danois, alors qu'il serait absolument impensable d'imaginer un seul instant de laisser sa bicyclette sans surveillance et sans attache aucune le temps d'aller chercher son pain dans une boulangerie en France. Cela serait bien davantage l'apanage d'une vie très tranquille au beau milieu de la campagne française, dans un village où tout le monde se connaît depuis toujours que d'une vie en milieu urbain tel que c'est le cas ici au Danemark, à Aarhus ou Copenhague.

Et encore, si les vélocipèdes sagement rangés par leurs propriétaires et récupérés intacts lors de leur prochaine utilisation étaient là la démonstration ultime de la confiance que s'accordent les danois, le choc culturel ne serait qu'un agréable exotisme. Mais cela ne s'arrête pas là. Il y a bien un phénomène très commun qui n'arriverait jamais au grand jamais dans l'Hexagone; celui de laisser les nourrissons dormir dans les poussettes lorsque leurs parents boivent un café entre amis ou décident de faire quelques emplettes dans une boutique ou une supérette. Il ne viendrait jamais à l'idée d'un parent français de laisser son petit chérubin au beau milieu d'une rue passante (et dans le froid !). Une paranoïa bien française les empêcherait de se détendre et de passer un moment agréable sans jeter un œil inquiet à intervalles réguliers en direction de leur bambin.

Sans en avoir fait la liste exhaustive, ces marques de confiance constituent une différence culturelle majeure. On ne pourrait que difficilement s'imaginer de telles démonstrations de confiance envers nos compatriotes en tant que Français. Ce qui est absolument regrettable et qui, je dois bien l'avouer, pince mon ego de Français ! Il existe malheureusement en France un certain climat de méfiance qui empêche ce phénomène de se produire.

Les drapeaux

J'aimerais désormais que nous abordions ensemble un sujet qui touche à deux symboles très importants de nos deux pays et du rapport qu'ont les habitants de chaque nation à ces derniers. Je veux bien sûr parler de ce très cher Dannebrog et de notre bien aimé drapeau tricolore.

Nos deux peuples ont vis-à-vis de leurs drapeaux deux relations très différentes. Au Danemark, la relation qu'ont les danois avec leur drapeau est très apaisée, et signe d'une appartenance nationale dont tous les danois semblent très fiers, Dannebrog fait partie intégrante de toutes les occasions : de la récente passation de la couronne entre la reine Margrethe II et son fils Frederik X (on peut aisément comprendre la présence de drapeaux danois lors d'une célébration aussi importante que celle-ci), aux matchs de football ou de handball. Le drapeau national se retrouve aussi lors d'autres occasions bien plus originales. Comme lorsque les parents et proches d'un adolescent danois l'attendent à la sortie de son dernier examen en fin de lycée (l'équivalent de notre Baccalauréat). Ou alors, chose encore plus surprenante, on peut retrouver Dannebrog sur les sapins de Noël ou lors des fêtes d'anniversaires : un drapeau sur la table, des imprimés sur les serviettes, ou encore des drapeaux en nombre sur de petits pics plantés sur le gâteau! I er røde, I er hvide, même en soufflant vos bougies !

En France, bien au contraire, le rapport que nous entretenons avec notre drapeau semble bien plus intime voire franchement timide. Il ne viendrait pas naturellement à l'idée à un Français d'exhiber un drapeau bleu-blanc-rouge sur un mât comme le font de nombreux danois. Cela montrerait une certaine forme de patriotisme que l'on se garderait bien de partager pour ne pas paraître trop chauvin, voire serait la marque d'un nationalisme qu'une majorité de votants s'efforce de repousser depuis bien des décennies. D'un point de vue politique, notre drapeau revêt donc un message très particulier pour certains. Vous pourrez retrouver à la fin de ce texte un lien vers un article de TF1 publié en Novembre 2015 qui pourra sûrement vous donner quelques pistes de réflexion pour approfondir ce sujet en particulier.

Les événements politiques qui font fi de ces considérations sont principalement les manifestations (notre sport national), qu'importe le parti organisateur.

Puis, tout comme le font les danois, le drapeau français se retrouve systématiquement lors des événements sportifs qui impliquent les équipes nationales françaises : matchs de football, de rugby, de handball et bientôt aux Jeux Olympiques qui se tiendront à Paris cet été.

Si l'on compare nos deux approches culturelles, les Français ont tout l'air de ne pas ressentir le besoin de brandir leur drapeau dans des contextes moins formels comme le font les danois.

Voilà pour ce petit résumé de ces quelques différences entre nos deux cultures. Cette liste est bien entendu non-exhaustive et nécessiterait bien des ouvrages pour en dresser une liste complète et détaillée. Nous pourrions passer des journées entières à en discuter sans pourtant en faire pleinement le tour.

Je suis certain que si vous abordez l'un de ces sujets lors d'une conversation avec un Français croisé au Danemark, il ou elle se fera un plaisir d'en discuter et de partager son avis avec vous.

Article de TF1 mentionné dans le texte :

<https://www.tf1info.fr/societe/pourquoi-les-francais-sont-ils-parfois-mal-a-laise-avec-leur-drapeau-1536915.html>

Mødet med litteraturen

Dette er et fast indlæg i Nyhedsbrevet, hvor vi bringer indlæg om fransksproget litteratur.

Skriv endelig en mail til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com, hvis du har lyst til at skrive en artikel om et litterært værk. Husk at give din artikel en overskrift og medsend et billede af dig selv.

Indlæg af: Gudmund Bager

Mine fag er fransk, dansk og russisk

Tidligere ansat ved Lemvig Gymnasium og Holstebro Gymnasium og HF

Tidligere formand for fransklærerforeningen

Den belgiske fantastiske litteratur- selvelevet

Findes der selvpfyldende profetier? Jeg kunne være fristet til at tro det efter mit møde den sommer med hotellet i Sint Idesbald. Jo, det er dér, hvor den surrealistiske maler Paul Delvaux har store dele af sit livsværk hængende på et overdådigt museum med malerier af det, som det lokale turistkontor i sin slåen på tromme for stedets muligheder uden formildende omstændigheder betegner: Nøgne Kvinder. Jeg var søgt ud til kysten på det sted, hvor den

franske kyst stopper op, og den belgiske tager over. Efter adskillige varme dage med lange cykelture langs Moselflodens og Saarflodens bredder i Luxembourg, Tyskland og Frankrig havde jeg mærket "the call of the sea". Jeg har en meget gammel relation til Belgien, som dels skyldes ansættelse i de europæiske institutioner i en fjern fortid, dels talrige kulturrejser gennem over tredive år med grupper af gymnasieelever eller gymnasielærere, byrådspolitikere eller kunstinteresserede kirkekredse. Og med cyklen hægtet bag på bilen havde jeg forladt de luxembourgske Ardennerskove og styrede mod kysten.

Jeg fokuserede mere og mere på vej vestover mod at tage ophold i Furnes (nederlandsk: Veurne), som ligger ca. ti kilometer fra kysten, og som engang havde en borgmester, om hvem Georges Simenon har digtet en fascinerende roman (*Le bourgmestre de Furnes*). Eller skulle jeg hellere vælge den helt kystnære De Panne med Sint Idesbald som en knap så bebygget parentes i den ellers øvrige mægtige storby, som strækker sig langs havet mellem Frankrig i syd og Holland i nord? Med en stor veneration for vores danske vesterhavskyst fornemmede jeg til allersidst på ruten efter mange kilometers landevej, at jeg måtte *helt* ud til havet.

Men først skulle jeg finde et hotel. I De Panne med masser af trafik, sporvogne, restauranter, forretninger, kystvillaer og ferielejlighedskomplekser kunne jeg ikke finde et eneste sted at parkere. Alt var optaget, der var parkerede biler overalt, men så littede det på én gang: jeg var kørt ind i nabolikstriket Sint Idesbald. Og dér var sandelig et hotel med nøjagtig én ledig p-plads lige foran.

Jeg parkerer, men regner med at blive afvist på hotellet. Jeg havde jo fornemmet det *run*, der var på kysten her i sommerhøjsæsonen. Det skal så siges, at et hotel på den belgiske kyst ikke nødvendigvis bare er et hotel. Det er en kulturinstitution, hvor man fornemmer, at der stilles krav til den ankommende. Man skal helt primært være et pænt og ordentligt menneske, ikke bare sådan på det interne plan, men helst også se sådan ud. Man skal godtage stedets normer, intet skal laves om, ingen revolutioner her! Og alt det er jo helt rigtigt: Hvilken hoteldirektør ville ikke forlange det? Men der er ligesom noget mere, som jeg fornemmede, mens jeg træder ind på hotellet via restauranten, ca. kl. 20.30. Her blev der spist godt og tæt og meget fredsommeligt. Men det virkede også som om, at optagetheden ved bordene foregik som led i udførelsen af et ceremoniel, der bekræftede stadfæstede borgerlige normer. Og her kommer jeg anstigende med alt for megen sol i hovedet og 600 kilometers bilkørsel i krøllede bermudas og trængte i den grad til en make over.

Men der var faktisk plads, og jeg blev venligt modtaget, fik et værelse, parkerede i hotellets gård, gik i gang med min nødvendige opfriskning-og gik så en times tid senere ned i restauranten og indtog et glimrende måltid. Restaurant og hotel havde personlighed, meget personale, og den kvindelige overchef tiltalte de ansatte med de typisk flamske diminutiver, så Sophie blev til *Sophie-tje*. Og det kan man jo ikke have noget imod.

Det var i øvrigt Belgiens nationaldag, den 21.juli, og efter mit måltid gik jeg de par hundrede meter ned til strandpromenaden, hvor alle mand var af hus. Overalt blev der også talt fransk, formentlig primært af franske turister, der jo også var kun ca. 10 kilometer inde på udenlandsk territorium.

Strandpromenaden er for alle. Men hvorfor havde jeg en fornemmelse af, at jeg ikke rigtigt hørte til på hotellet? En enlig herre kan man jo aldrig vide sig sikker på. Hvorfor rejser han alene? Hvad kan han finde på? Ligeftrem at redegøre for mine personlige forhold fandt jeg ikke som sådan nødvendigt - dog havde jeg sagt ved ankomsten, at jeg kun skulle bruge værelset én nat, fordi jeg skulle til Bruxelles dagen efter - men jeg havde ikke nævnt, at det var for at tage imod min kone, der kom med fly til lufthavnen dér.

Eller var det hele bare indbildning? Projektioner?

Belgien er et så sammensat land, at det ligefrem kan være svært at redegøre for. Dels består landet af to kulturer, det fransksprogede og det nederlandsk-sprogede, som i 1830 blev lagt sammen til ét område af europæiske stormagtshensyn. Dels refererer i hvert fald den fransktalende del delvis til Frankrig, mens det for mig er mere usikkert med gensidigheden mellem Flandern og Holland. Men dertil kommer, at trods de sproglige forbistringer er der selvfølgelig masser af relationer mellem det fransktalende Belgien og Flandern. Derfor kan en frankofon maler som Paul Delvaux naturligvis have haft en livslang tilknytning til et ellers entydigt flamsk område som Sint Idesbald.

Magritte er kendt for sit billede, der viser en pibe med påskriften: "Dette er ikke en pibe". Et belgisk ur er specielt ved, at viserne drejer modsat. I malerkunsten er symbolisme og surrealisme karakteristiske genrer, og i litteraturen dyrker forfatterne - og har altid dyrket den såkaldte 'fantastik', der kører efter mønstret, som kendes fra politik: "Flandern er katolsk-og Walloniet er socialistisk"! Ulogiske modstillinger, hvor der springes i niveau, og fravær, mystik, forvriddinger, sære sammentræf og underlige sammenstød går igen. Det kom jeg til at tænke på om morgenen i Sint Idesbald. Jeg havde på cykelturen boet på ét hotel i Frankrig og tre hoteller i Tyskland, og morgenmad plejede at være noget, der var på bordet fra ca. kl. syv, men jeg havde vist ikke hørt ordentligt efter, da jeg tjekkede ind på hotellet i Sint Idesbald. Jeg kom ned kl. 7.30, og personalet gik og riggede til. Med en noget skarp stemme fik jeg at vide, at det var blevet sagt, at morgenmad var fra 8.30! Fortrinligt, tænkte jeg, så tager jeg først en cykeltur i den skønne luft. Jeg nåede godt omkring, kom også forbi Delvaux' museum i et

herligt strandvillakvarter, hvor jeg har været mange gange, men museet var endnu ikke åbent på dette tidspunkt, så jeg kørte ned til stranden og vendte så tilbage en time senere til morgenmad.

Jamen, alt gik godt, og dog havde jeg en sær fornemmelse af at blive opfattet som en slags marsmand på et hotel, der var beregnet for stamkunder, der måske 'lå der for sommeren'. Jeg fik pakket mit grej sammen - og valgte, da jeg forlod værelset, i stedet for at tage elevatoren at benytte den meget stejle vindeltrappe fra første sal og ned i stueetagen. Jeg havde en del bagage, begge hænder var optaget. Og pludselig begyndte en ny tekst i den typisk belgiske "fantastiske" genre at skrive sig selv: på fjerdesidste trin skete et eller andet - jeg ved ikke hvad - men jeg snublede ned ad de sidste trin med alle tasker og kufferter: Det gav et ordentligt rabalder og gjorde forbistret ondt, og jeg råbte højt af smerte og vrede og bandede over den frygtelige trappe. Alle i den fyldte morgenmadsrestaurant hørte mine anskrig. Der blev død stille. Det var meget, meget pinligt!

Personalet styrede straks til, sikrede sig, at jeg var i live og ikke alt for radbrækket. En enkelt virkede interesseret i, at der reelt ikke var sket mig noget. Og så var ro og orden genetableret i restauranten og på hotellet. Min fod værkede, forvriddningen havde været tæt på. Jeg undskyldte op til flere gange, og da jeg havde fået pusten igen, ville jeg gerne betale for mit ophold. Det tog nu en rum tid, for der skulle lige snakkes færdig – længe - med et par af stamgæsterne, mens marsmanden måtte vente på værkende fod. Men så blev det min tur. Jeg fornemmede stærkt, at personalet var lettet over at slippe af med denne fremmede fra det ydre rum, der var kommet ind i en verden, der ikke var hans.

Den belgiske fantastiske litteratur handler om nøjagtig denne slags hændelser: I Jean Munos korte novelle *La Chaise* (Stolen) bliver en gæst på hotellet Nieuport-Bains lidt længere mod nord på den belgiske kyst helt enkelt *spist* af en stol, som hver morgen står på strandbredden, men på mystisk vis forsvinder, og om hvis eksistens iagttageren tvivler -inden han får syn for sagn og til sidst helt enkelt bliver ædt af stolen. Et ægte stykke fantastisk litteratur, som jeg ofte har læst med mine elever i fransktimerne. Hvorefter fransklæreren selv - år efter - får lov at opleve noget parallelt: et hotel, der vurderer sine gæster, og passer man ikke ind, så viser det tænder og bider til.

Nyt fra læsehjørnet

Her kan I få inspiration til at fortsætte med at læse franske bøger.

Boganmeldelse af: Ulla Pedersen

Bogen kan købes hos info@gmibs.dk
Geneviève Munck
International Book Service
Klostergade 33, 1. sal
8000 Aarhus C
Tlf : 86 19 50 42 eller 26715043
Geneviève sender gerne bøgerne med post

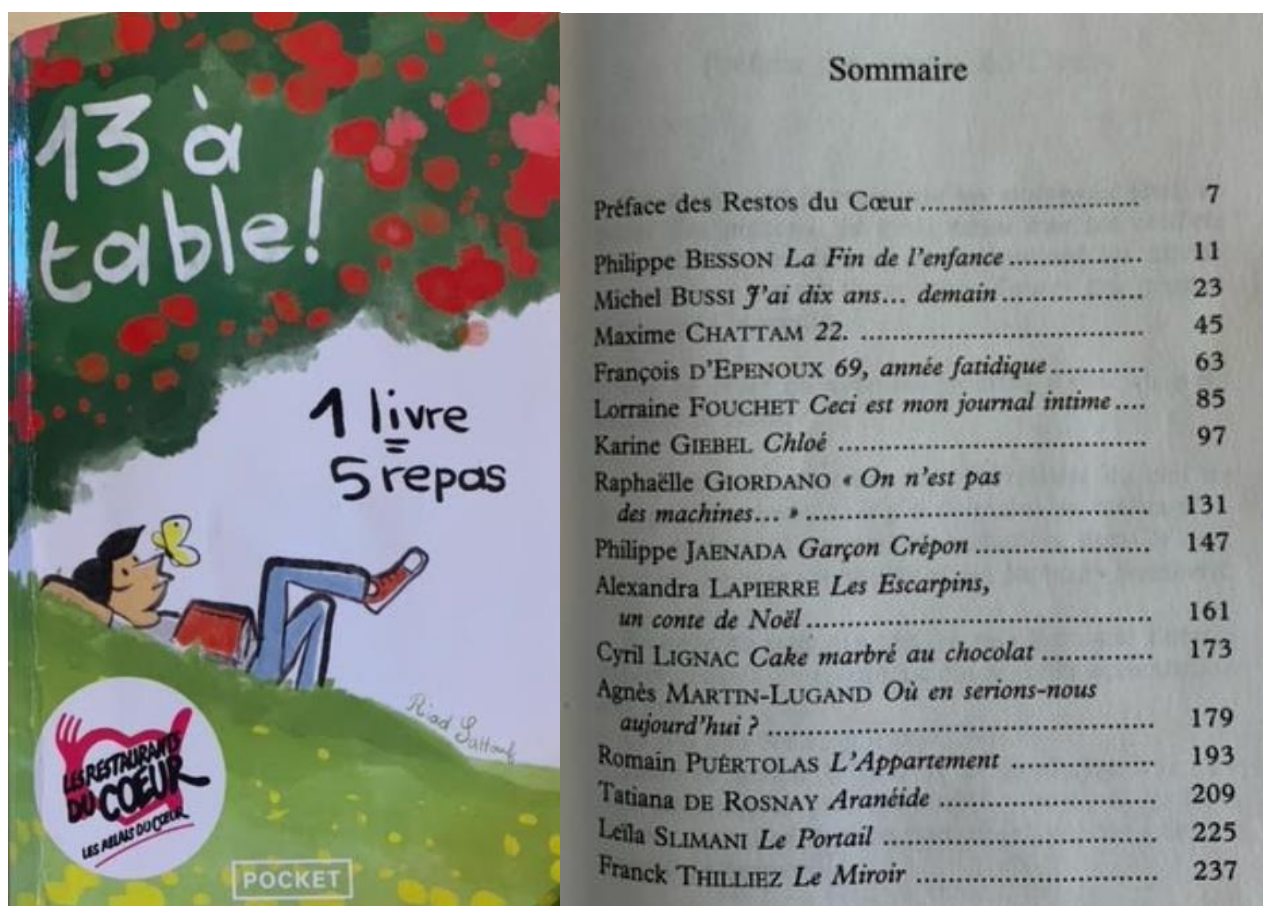
Da Geneviève ikke mere har tid til at skrive anmeldelser af nye bøger til vores Nyhedsbrev, og da jeg synes, at det er synd at lukke ned for boganmeldelser i Nyhedsbrevet til seniorer, forsøger jeg denne gang at starte en ny form for boganmeldelse op.

Om det så kan lade sig gøre at bevare dette punkt i Nyhedsbrevet, vil vise sig, da det helt og holdent vil afhænge af, om jeg kan få nogen af jer til at skrive om de bøger, som I læser og dermed give andre lyst til at læse dem også.

Skriv til mig på mail uppedersen@gmail.com, hvis I har lyst til at skrive lidt om en bog, I har læst.

Denne gang vil jeg kort berette om bogen ”13 à Table ! 2024”, som er udkommet i 2023 på Pochet, un département d’Univers Poche.

Ved at købe bogen hjælper man ’Les Restos du Cœur’, så de kan tilbyde trængende et måltid mad.

I denne bog finder man 15 korte noveller af nutidige forfattere, som alle tager udgangspunkt i temaet 'J'ai dix ans'. Novellerne er spændende, og mange af dem er også letlæselige, så hvis nogen stadig har mulighed for at gøre det, ville de også kunne bruges i undervisningen.

Jeg har valgt at skrive lidt om to af novellerne her:

Michel Bussi : 'J'ai dix ansdemain'

(Novellen er på 20 sider)

Novellen handler om en pige som hedder Dilara, som kommer fra det irakiske Kurdistan, hvor to politiske partier deler landet i to, og hvor denne familie føler sig i klemme. Hun er i novellen på flugt sammen med sin familie i 2021, og de har været undervejs i ca. et halvt år, og nu mangler de efter et ophold i Nordfrankrig blot at krydse kanalen for at komme til England.

Forældrene har forklaret Dilara, at de flygter, fordi der ikke er fred i deres eget land, og at de ved at flygte til England kan sikre deres børn en bedre fremtid.

Dilara skriver flittigt dagbog, og i denne dagbog beretter hun om flugten og om sine tanker, som er en stille protest mod den uretfærdighed, som findes i verden, hvor nogle er født i et fredeligt og godt land og andre ikke.

Aftenen før familien skal sejle over den engelske kanal, giver Dilaras far hende sin fødselsdagsgave 'un stylo en or', da det er hendes fødselsdag næste dag. Det gør han fordi han er usikker på sejladsens udfald.

Her afbrydes fortællingen så af en transkription af beskeder mellem migrantbåden og redningsmyndighederne, hvor man med tidsangivelser følger den farefulde sejlads over kanalen med migranterne i gummibåden. (denne transkription er ikke fiktiv som novellen, men en reel udskrift af en kommunikation mellem myndighederne og en migrantbåd i havsnød)

Fortællingen genoptages herefter, hvor man hører om en fastboende ved kysten, som reflekterer over dagens nyheder om nogle migranter i havsnød. På sin vandring langs havet finder han den savnede migrant, som er skyllet i land.

Det ender med...Nej, slutningen og de andre fine detaljer i historien vil jeg overlade til jer selv at læse.

Leïla Slimani : 'Le Portail'

(Novellen er på 10 sider)

Denne novelle handler om en tiårig dreng og hans familie, som bor i en lejlighed i Paris. Her oplever familien påvirkningerne af nedlukningen under coronakrisen på nærmeste hold.

Hverdagen i lejligheden er supergodt beskrevet, og man fornemmer virkelig de menneskelige og sociale omkostninger ved nedlukningen.

Deres lejlighed ligger i et kompleks, hvor der er en lille baggård, og børnene har heldigvis mulighed for at lege i denne baggård.

Efterhånden som tiden går, taler forældrene mere og mere om at flytte fra lejligheden og ud på landet, hvor de ville have friere råderum og bevægelsesmulighed.

Drengens mor søger adspredelse i hverdagen ved at snakke og drikke vin sammen med en anden kvindelig beboer, som hun ellers ikke havde for vane at omgås tidligere.

I baggården er der en stor jernport, som fører ind til en privat grund med en stor ejendom og have. En dag får de to kvinder den idé, at det er uretfærdigt, at nogen skal have så meget plads for sig selv, og at man kunne åbne den store jernport, så børnene kunne få noget mere plads at lege på.

De to kvinder forsøger at overbevise portnersken om, at hun skal låse jernlågen op; men det tør hun ikke give tilladelse til, og så opgiver de at kæmpe videre.

Men så pludselig en dag sker der noget helt uventet.

En dag hører de larm fra gårdenLæs selv den overraskende slutning på novellen.

Nyt fra læsekredsen for seniorer

Indkaldelse til læsekredsmøde d. 8. marts 2024

Meld dig til vores læsekreds!!

Geneviève Munck og Ulla Pedersen vil animere og styre diskussionen af det læste værk, og inden den fastsatte dato for mødet i læsekredsen, læser vi hver især det værk, som er valgt til diskussion, og som med fordel købes hos:

Geneviève Munck

Tlf. 86 19 50 42 eller 26715043

E-mail : info@gmibs.dk

Tid: Den 8. marts 2024 kl. 10.00- 12.00

Sted: Geneviève Munck, Klostergade 33, 1.sal, 8000 Aarhus C

Pris: 100 kr. pr gang (til kaffe og boller og symbolsk aflønning af Geneviève Munck)

Vi diskuterer d. 8. marts 2024 følgende værk: Valérie Perrin: 'Trois'

Hvorfor skal du være med? Fordi du gerne vil:

- læse gode franske bøger
- møde tidligere kolleger og hygge og diskutere
- holde din interesse for fransk og fransk kultur vedlige

Vi håber meget, at du har lyst til at være med.

Nye deltagere til læsekredsen tilmelder sig til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com senest d. 1. marts 2024.

Geneviève Munck og Ulla Pedersen

Fransklærerforeningens fællesaktiviteter for seniorer foråret 2024

1. Se filmen 'L'été dernier' af Catherine Breillat mandag d. 19. februar 2024

Vi mødes inden filmen kl. 17.30 i Villa Vino, Mikkell Bryggersgade 11, 1460 København til snak og hygge, hvor man kan bestille f.eks. charcuterie eller ostetallerken (evt. dele) et glas mineralvand eller et glas god fransk vin. Se her: <http://www.villavino.dk/villavino.html>

Filmens 'L'été dernier' begynder kl. 19.00

Billetpris :105 kr.

Tid : 19. februar 2024

Sted : Grand Teater, Mikkell Bryggersgade 8, 1460 København

Om filmen:

Catherine Breillat har status som en af fransk films mest kompromisløse instruktører, så der er en vis logik i, at det netop er hende, som står for dette ganske fremragende remake af May el-Toukhy's 'Dronningen', hvor Léa Drucker leverer en mindst lige så indtryksvækkende præstation i hovedrollen, som Trine Dyrholm gjorde det i originalen. Anne lever med sin mand Pierre og deres to døtre i Paris. Da Pierres 17-årige søn, Théo, fra et tidligere ægteskab flytter ind, udfordres familieidyllen. En lille flirt mellem Anne og Théo udarter til en lidenskabelig affære, der snart truer med at kuldsejle ægteskabet, familielivet og Annes professionelle karriere. 'L'Été dernier' havde verdenspremiere i Cannes-festivalens konkurrenceprogram i maj 2023.

Frank Østergaard, tidligere formand for Fransklærerforeningen og nu repræsentant for Fransklærerforeningens seniorgruppe, vil være tilstede ved arrangementet.

Tilmeld dig arrangementet senest d. 10. februar 2024 til Frank Østergaard.

frank.filip.oestergaard@gmail.com eller på telefon 40578062

2. Terrorisme i Frankrig ved Jakob Sheikh den 1.marts 2024 kl. 17-18.30

Tid: 1. marts 2024 kl.17,00-18.30

Sted: Medborgerhuset, Danasvej 30B, Frederiksberg

Pris: 120 kr. inklusive et glas vin

Køb billet her: <https://franskesaloner.dk/vare/terrorisme-i-frankrig-ved-jakob-sheikh/>

Terrorisme i Frankrig ved Jakob Sheikh

Hvorfor er netop Frankrig blevet den vestlige verdens epicenter for militant islamistisk terrorisme?

De fleste husker angrebene på satiremagasinet Charlie Hebdo, Spillestedet Bataclan, Bastilledagen i Nice, den parisiske skolelærer Samuel Paty og andre terrorhandlinger. Den franske præsident Macron kæmper desperat for at bekæmpe "det terroristiske vanvid". Hvorfor har jihadister så gode betingelser i lige netop Frankrig? Jakob Sheikh's foredrag er baseret på personlige møder med jihadister, rejser i den islamiske verden og analyse af både jihadistiske og vestlige kilder.

Frank Østergaard, tidligere formand for FranskLærerforeningen og nu repræsentant for FranskLærerforeningens seniorgruppe, vil være tilstede ved arrangementet.

frank.filip.oestergaard@gmail.com eller telefon 40578062

3. Konference: 'Parlons de Chaïm Soutine' d. 14. marts 2024

Tid: 14. marts 2024 kl. 19.30-20.30

Sted: Institut Français, Rolighedsvej 37, 1958 Frederiksberg

Pris: 100 kr. inkl. Et glas vin

Køb billet her: <https://billetto.dk/e/parlons-de-chaim-soutine-billetter-884120>

Chaïm Soutine ou la soif de couleurs

Venez découvrir Chaïm Soutine, l'un des expressionnistes les plus importants et les plus caractéristiques de l'École de Paris, grand ami de Modigliani qui a inspiré De Kooning, Pollock, Bacon, Lucian Freud..... Philippe Puisais nous propose un parcours de sa vie et de son œuvre à l'occasion de l'exposition à Louisiana du 9/02 au 14/07 2024. Première exposition en Europe du Nord de Soutine, figure centrale du modernisme, qui a su saisir son époque, dans une explosion de couleur vibrantes et troublantes.

Frank Østergaard, tidligere formand for Fransklererforeningen og nu repræsentant for Fransklererforeningens seniorgruppe, vil være tilstede ved arrangementet.

frank.filip.oestergaard@gmail.com eller på telefon 40578062

Fællesarrangementer i Aarhus i foråret 2024

1. Senior biografarrangement i Øst for Paradis i Aarhus d. 7. februar 2024

Se filmen: 'POT-AU-FEU' af Anh Hung Tran (2023)

Sted: Biografen 'Øst for Paradis' Paradisgade 9c, 8000 Aarhus C

Tid: 7. Februar 2024 kl. 9.30

Vi mødes i biografen kl. 9.30 hvor der serveres kaffe og rundstykker inkluderet i prisen.

Filmen begynder kl. 10.15

Pris: 105 kr. / inklusiv rundstykke og kaffe

Efter filmen kan vi, hvis der er interesse for det, spise frokost sammen på fx Café Englen.

Om filmen: 'POT-AU-FEU'

Pot au feu er en foddies drøm. Kokken Eugenie er uden sidestykke og hun har arbejdet for den berømte gourmet Dodin i mere end 20 år. Som tiden er gået, har gastronomi og gensidig beundring udviklet sig til et romantisk forhold.

Et forhold hvorfra den ene lærere ret efter den anden udspringer og forbløffer verdens mest berømte kokke.

Eugenie er glad for sin frihed og har aldrig haft et ønske om at gifte sig med Dodin. Derfor beslutter han sig for at gøre noget, han aldrig har gjort før. At lave mad til hende.

Ulla Pedersen fra Seniorgruppen eller en fra Fransklærerforeningens bestyrelse vil være tilstede.

Tilmelding til arrangementet skal ske til Ulla Pedersen senest d. 5. februar 2024 på uppedersen@gmail.com

105 kr. for arrangementet indbetales til Ulla Pedersen pr mobilpay på nr. 29868143 senest d 5. februar 2024.

2. Møde i seniorgruppens læsekreds i Aarhus d. 8. marts 2024

Tid: Den 8. marts 2024 kl. 10.00- 12.00

Sted: Geneviève Munck, Klostergade 33, 1.sal, 8000 Aarhus C

Pris: 100 kr. pr. gang (til kaffe og boller og symbolsk aflønning af Geneviève Munck)

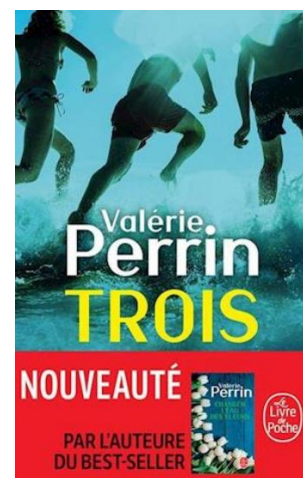
Vi diskuterer følgende værk: Valérie Perrin: 'Trois'

Geneviève Munck og Ulla Pedersen vil lede diskussionen af det læste værk.

Køb bogen hos Geneviève Munck

Tlf. 86195042 eller 26715043

Email: info@gmibs.dk

Nye deltagere til læsekredsen tilmelder sig til Ulla Pedersen uppedersen@gmail.com senest d. 1. marts 2024.

Ulla Pedersen fra Seniorgruppen eller en fra Fransk lærerforeningens bestyrelse vil være tilstede.

Tilmelding til arrangementet samt betaling på mobilepay 29868143 skal ske til Ulla Pedersen senest d. 1.marts 2024 på uppedersen@gmail.com.

Andre arrangementer i foråret 2024

Andre arrangementer i København i foråret 2024

1.

Franske Saloners planlagte aktiviteter for foråret 2024

Se her: <https://franskesaloner.dk/>

2.

Planlagte aktiviteter på Institut Français i København i foråret 2024

Hold øje med begivenhederne her: <https://institutfrancais.dk/da>

og her: <https://institutfrancais.dk/da/arrangementer/kalender>

4.

Deltag i aktiviteter på Fransk Alumneforening Københavns Universitet 2024

<https://engerom.ku.dk/ominstituttet/alumne/fransk-alumneforening/arrangementer/>

5.

Se franske film i Grand teatret i København i foråret 2024

Se her	https://grandteatret.dk/	
--------	---	---

Andre arrangementer i Aarhus i foråret 2024

1.

Deltag i Alliance Française's program i Aarhus for foråret 2024

Meld dig til Alliance Françaises program for foråret 2024 i Aarhus.

Gæster er velkomne

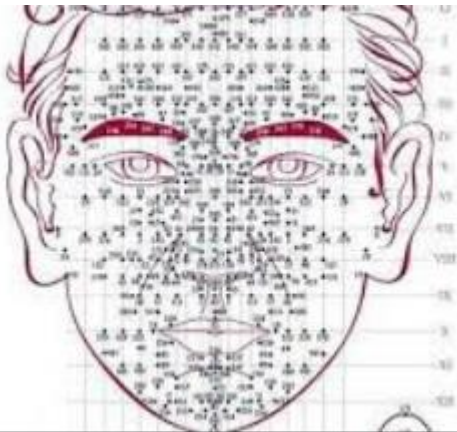
Program for forår 2024 nedenfor:

a.

'Présentation de la Multiréflexologie faciale par Eva Przyszczkowski'

Mardi 6 février, de 19h à 21h

Folkestedet, Carl Blochsgade 28, Aarhus C, salle 0.1,

Eva nous présentera la multiréflexologie faciale Dien Chan et partagera quelques gestes simples et efficaces pour prendre soin de soi-même. Le Dien Chan aide le corps à s'autoréguler et apporte ses bienfaits dans beaucoup de situations : stress, fatigue, troubles digestifs ou bien, encore, douleurs.

Une technique pour tous et à tout âge!

b. 'Soirée jeux!'

Mardi 12 mars de 19h à 21h
Folkestedet, Carl Blochsgade 28. Aarhus C, salle 0.1

Ce soir, on s'amuse : vous aurez le choix entre des jeux de société (nain jaune et autres), des quiz (en groupes !) encore d'autres jeux (mimes, devinettes

2.

Udstillinger på Aros i foråret 2024

Se her: <https://www.aros.dk/da/kunst/program-2024/>

3. Franske filmmandage i Bio Øst for Paradis i foråret 2024

Følg med her, når forårsprogrammet kommer:
https://www.paradisbio.dk/cms_page_399

Andre arrangementer på Fyn i foråret 2024

1.

Se Alliance Française's aktiviteter for Fyn i foråret 2024 her:

<https://www.facebook.com/AlliancefrancaisedeFionie>

Se alle Fransk lærerforeningens Fælles Aktiviteter for Seniorer i foråret 2024 på følgende link:

<https://fransklaererforeningen.weebly.com/faeliglles-aktiviteter-for-seniorer.html>

På fransk lærerforeningens hjemmeside <https://fransklaererforeningen.weebly.com> finder I desuden under menupunktet 'Seniorgruppen' og undermenu-punktet 'Andre Aktiviteter' et Link som er forbundet med en pdf-fil med mange forskellige henvisninger til andre aktiviteter herunder også franske restauranter.

https://fransklaererforeningen.weebly.com/uploads/1/5/9/3/15936074/andre_aktiviteter_i_aarhus_og_koebenhavn_til_hjemmeside.pdf

Listen er lige til at skrive ud og sætte op på køleskabet. Så kan I hurtigt scanne jer frem til de forskellige steder med jeres mobiltelefon, når I har brug for dem.

Der er bl.a. link til:

- Kulturinstitutioner med udstillinger
- Foredrag
- Boghandler
- Universiteter
- Institut Français
- Gode spisesteder i både Aarhus og København

Rigtig god fornøjelse

Fra Frank og Ulla

Tips til Seniorer

Gratis kulturelle oplevelser

Gratis arrangementer i København

Gratis forestillinger på Det Kongelige Teater i København

<https://kglteater.dk/om-os/nye-formater/gratis>

Andre arrangementer i København

<https://migogkbh.dk/kategori/koncerter/>

Gratis arrangementer i Aarhus

Musikhuset i Aarhus

<https://www.musikhuset.dk/kampagner/gratis>

Aarhus Domkirke

<https://aarhusdomkirke.dk/kalender/#koncert>

Gratis eller billige arrangementer i Odense

<https://www.odenseteater.dk/oplevelser/arrangementer/>

<https://www.odenseteater.dk/sider/introduktioner/>

<https://www.odensebib.dk/event-category/all>

<https://www.visit odense.dk/turist/oplev-odense/gratis-oplevelser>

<https://migog odense.dk/kategori/det-sker-i-odense/>

Seniorgruppens Mindetavle

I Nyhedsbrevet til seniorgruppen bringer vi de seneste mindeord for afdøde franskkolleger. Mindetavlen med alle mindeord kan ses på vores hjemmeside på følgende adresse:

<https://fransklaererforeningen.weebly.com/mindeord.html>

Du er velkommen til at indsende et mindeord over en franskkollega.

Angiv venligst kollegaens fulde navn og tidligere ansættelsesskole samt vedlæg et foto.

Send disse oplysninger og mindeord til uppedersen@gmail.com

Mindeord over Birte Munk Dahlgreen

Min elskede Birte
Vores elskede Mor, mormor og reservemor
Cand. mag.
Birte Munk Dahlgreen
* 1. april 1943 † 28. november 2023
Willy, Camilla, Lilian, Leonard, Josef, Aron
Naja, Michel og Abir
Bisættelsen finder sted i Bagsværd Kirke
onsdag den 13. december kl. 13.00

Birte Munk Dahlgreen (1943 - 2023) var fransk-, latin- og spansk lærer på Marie Kruses Skole (fra 1972 til 2010). Birte var usædvanligt dygtig, energisk og afholdt.

Hun tilhørte den kerne af fransklærere, der i 80'erne var med til at skrive den nye bekendtgørelse for fransk. Det kom til at betyde et mere kulturelt og socialt forankret fag og, ikke mindst, at fransk også blev et skriftligt fag på linje med de andre sprogfag. Det var bl.a. hendes årelange, seriøse forsøg med den skriftlige disciplin, der gjorde dette muligt.

Det var derfor helt naturligt, at Birte blev medlem af opgavekommissionen for fransk. Her havde vi i mange år et ualmindeligt godt og frugtbart samarbejde med hende.

For at udbrede kendskabet til de nye vilkår i fransk var hun i de år også selvskreven som foredragsholder i hele landet, ligesom hun var den inspirerende underviser og vejleder på kurser for lærerkandidater.

Birte skrev mange lærebøger til fransk, alene og som medforfatter: Une France forte?, Par écrit, La Place, Passion, Voilà, m.fl. De var alle populære, og nogle af dem bruges stadig.

Hendes litterære og sproglige viden førte hende uden for skoleverdenen og gjorde hende kendt som oversætter. Sammen med sin datter, Lillian Munk Rösing, oversatte Birte indtil kort før sin død bøger af Simone de Beauvoir, Françoise Sagan, Marguerite Duras og ikke mindst Annie Ernaux (Les années), en imponerende præstation, som de to fik Blixenprisen for i 2022.

Det var et stort privilegium at arbejde sammen med Birte i så mange år og at have hende som god og kærlig ven i endnu flere.

Æret være Birtes minde

Birgit Mogensen og Vivian Scott Hansen

På vegne af Fransklærerforeningen

Retningslinier for seniorgruppen

1. Seniorgruppen har som formål at gøre opmærksom på og udbyde kulturfaglige og sociale arrangementer af særlig interesse for franskelskende seniorer.
2. Seniorgruppen indbyder hvert år seniorerne til mindst 1 arrangement i efteråret og 1 arrangement i foråret ligeligt fordelt på København og Jylland. (Her er ikke-seniorer også velkomne)
3. Udgifter til disse arrangementer dækkes normalt gennem deltagerbetaling.
4. Seniorerne får tilsendt 2 Nyhedsbreve om året
5. Fransklærerforeningens seniorgruppe er underlagt de til enhver tid gældende vedtægter for Fransklærerforeningen
6. Seniorer (= pensionister) betaler som hidtil et nedsat medlemskontingent til Fransklærerforeningen = pt. 225 kr. årligt.
7. Seniorer har gennem deres medlemskab af Fransklærerforeningen adgang til Fransklærerforeningens normale faglige kurser såvel indlandskurser som udlandskurser.
8. Seniorer får tilsendt Fransklærerforeningens blad FranskNyt.
9. Seniorer har adgang til Fransklærerforeningens materialebank og facebookgruppe.